

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 5. 6. 2018
Čj. MSP-64/2018-OJD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy : 1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. R.Z. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Teplicích sp.zn. 3 T 143/2011

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného R.Z.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení samosoudkyně Okresního soudu v Teplicích ze dne 10.11.2017, sp.zn. 3 T 143/2011, kterým bylo rozhodnuto tak, že obviněný R.Z. vykoná souhrnný původně podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 16.1.2013, č.j. 3 T 143/2011-164, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

Rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 16.1.2013, sp.zn. 3 T 143/2011, který nabyl právní moci téhož dne, byl obviněný R.Z. uznán vinným zločinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a za tyto trestné činy a další sbíhající se trestný čin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1,2 trestního zákoníku z trestní věci Okresního soudu v Teplicích sp.zn. 47 T 52/2012 mu byl uložen podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 roků. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 11.12.2012, sp.zn. 47 T 52/2012, jakož i všechna další obsahově navazující rozhodnutí.

Pravomocným usnesením téhož soudu ze dne 22. 2. 2013, č.j. 3 T 143/2011-171, bylo rozhodnuto v intencích ust. § 82 odst. 4 tr. zákoníku tak, že se započítává do zkušební doby souhrnného podmíněně odloženého trestu odnětí svobody uloženého obviněnému R. Z. rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 16.1.2013, sp.zn. 3 T 143/2011, vykonaná část zkušební doby z podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 11.12. 2012, sp.zn. 47 T 52/2012, a to od 12. 11. 2012 do 16. 1. 2013.

Usnesením ze dne 10.11.2017, sp.zn. 3 T 143/2011, rozhodla samosoudkyně Okresního soudu v Teplicích podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku tak, že obviněný R.Z. vykoná původně podmíněně odložený souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Toto usnesení nabylo právní moci dne 9.12.2017.

Napadeným usnesením samosoudkyně Okresního soudu v Teplicích ze dne 10.11.2017, sp.zn. 3 T 143/2011, byl porušen zákon v neprospěch jmenovaného obviněného v ustanoveních § 2 odst. 9 tr. řádu a § 315 odst. 2 tr. řádu.

Podle § 2 odst. 9 tr. řádu v trestním řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce; předseda senátu nebo samosoudce rozhodují sami jen tam, kde to zákon výslovně stanoví.

Podle § 315 odst. 2 tr. řádu rozhodnutí souvisící s výkonem trestů a ochranných opatření činí, není-li dále stanoveno něco jiného, soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

Podle § 314a odst. 1 tr. řádu platí, že samosoudce koná řízení o trestných činech, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let.

Podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku hrozil obviněnému za zločin loupeže trest odnětí svobody na dvě léta až deset let.

Jak bylo zjištěno z obsahu trestního spisu, obviněný byl v nalézacím řízení odsouzen na základě rozhodnutí senátu mimo jiné za zločin loupeže, zatímco o nařízení výkonu původně podmíněně odloženého souhrnného trestu odnětí svobody rozhodla Mgr.E.H. jako samosoudkyně, ačkoli ve věci měl i ve vykonávacím řízení rozhodovat senát. Trestní řád totiž neobsahuje zvláštní ustanovení o personálním obsazení soudu pro případ rozhodování o tom, zda se obviněný ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil, či nikoli a je třeba nařídit přímý výkon trestu odnětí svobody.

Zde si rovněž dovoluji odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod TR NS 37/2007-T 1011, v němž se mimo jiné uvádí, že z ustanovení § 315 odst. 2 tr. řádu, podle něhož rozhodnutí související s výkonem trestů činí soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, lze v tomto směru dovodit, že soud prvního stupně činí rozhodnutí ve vykonávacím řízení ve stejném obsazení (z hlediska toho, zda jde o senát nebo samosoudce), v jakém rozhodoval v předcházejících fázích řízení.

V tomto případě je třeba posoudit nesprávné obsazení soudu jako podstatnou vadu řízení, která mohla mít vliv na obsah napadeného rozhodnutí, neboť namísto tříčlenného senátu zde rozhodla samosoudkyně. Pokud se tak stalo, byl porušen zákon v neprospěch obviněného.

Vzhledem k výše uvedenému proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením samosoudkyně Okresního soudu v Teplicích ze dne 10.11.2017, sp.zn. 3 T 143/2011, byl v neprospěch obv. R. Z. porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 9 tr. řádu a § 315 odst. 2 tr. řádu;
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení zrušil a zrušil též všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
3. podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Teplicích, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 16/2018](#)